1 numaralı Galatasaraylı Ali Sami diyor ki:

Galatasarayın derdi memleketin derdi

«Geri kalmağı maziniz bize hazmettiremiyor, gizli profesyonelliğe de, Galatasaray ismine bağlılığın bizde yaşattığı manevî hava müsaade etmiyor. Bence bu bir Galatasaray meselesi değil, memleket sporunun bir umumî politika ve istikameti meselesidir.

Selâmi İzzet Sedes

1904 yılının bir kış günü, Mektebi Sultanide iki genç şöyle konuşuyorlardı:

— Bülend, bir araya toplanıp bir kulüp kurmalıyız.

— Hakkın var Sami, kuralım.

Ali Samiden bir sınıf ileride olan Emin Bülend o yıl mektebi bitirdi, ertesi yıl, yani 1905 de, Ali Sami Asımı ile beraber Galatasaray kulübünü kurdular, «1» numaraya Ali Sami, «2» numaraya Asım yazıldı ve bunun için Emin Bülend de kulübün «3» numaralı âzâsı oldu.

Osman Müeyyed arkadaşımızın bana verdiği ve okurken gözlerim yaşararak ce vapta, merhum Bülendin imanlı vasiyeti işte budur. Daha on yıl önce sporun, bilhassa futbolun tuttuğu yoldan tiksinerek, gizli profesyonelliğe isyan ederek, futbolu seyre bile gitmek şöyle dursun, dört sporcunun bir arada toplandığı hususî davetlere bile gitmiyen Emin Bülend, ölmeden bir gün önce Ali Samiyi çağırtmış:

— Sami, Galatasaray kulübünü kurmağı sen evvelâ bana bahsettin, sonradan da hakkımı yedin, ben kulübün «3» değil «2» numaralı âzâsıyım, ölümümden sonra bu kaydi düzeltmezsen mezarımda kemiklerim sızlar! demiştir.

Osman Müeyyed arkadaşımızın hakkı var: Biz böyle sporcuların muhitinde yetiştik ve bizim zamanımızdaki Galatasarayı arıyor ve bulamayınca üzülüyoruz.

Osman Müeyyed arkadaşımızın hakkı var: Biz maç kaybediyoruz diye değil, o ruhu kaybediyoruz diye ıstırap çekiyoruz.

Yalnız sayın Ali Sami Yen ile konuştuktan sonra inandım ki, bu ıstırabımız, ferdî sayılabilecek, bizlerin belki de moda geçmiş eleni olarak dudak bükenler bulunabilecek bu ıstırabımız, tahmin edildiğinden çok daha kollektif bir ıstıraptır, değilse olmalıdır. Çünkü kaybolmak üzere bulunan ve hattâ yarıdan fazlası kaybolan bu ruh, sade Galatasaraycılık ruhu değil, spor ruhudur; gençliğin sporculuk ruhudur.

Sayın Ali Sami Yeni, bugünkü spor yolunun uzağında, mustarip ve aşağı yukarı, rahmetli Emin Bülend kadar yılgın gördüm.

★

Söylediklerini aynen yazıyorum:

«— Memleketin futbol âleminde Marron profesyonellik (yani gizli maddî menfaat) esmekte olduğu inkâr götürmez bir hakikat olmuştur.

«Diğer taraftan, Galatasaray kulübünün his ve oyuncu menbaının da, Galatasaray lisesi olduğuna da şüphe yoktur. Hisli ve menfaat gütmiyen bir zümrenin futbol oynıyabilecek çağa gelir gelmez kalıbını değiştirmesine imkân yoktur. Veya bunda çok müşkülât çe-

(Devamı 7 inci sayfada)

1 numaralı Galatasaraylı Ali Sami diyor ki:

Galatasarayın derdi memleketin derdi

(Baş tarafı 4 üncü Sayfada)

ker. Halbuki, bu kalıba girmeksizin, yani bir zümre bağlılığına alışmaksızın, müsabaka sahasında yarı profesyonellik yapanlar kadar muvaffak olmak ve oyuncularını ayartıcı tahriklerden kurtarabilmek güçtür. Galatasaray kulübü, zayıflattırıcı bu sebebten doğan iki kuvvetli darbe yemiştir ki, bunlar da, profesyonellik ile amatörlük arasında bocalamaktan başka bir şey değildir.

«Bir defasında kökü demek olan mektebi ile alâkası kesilmiş ve âdetâ usare si kurumuştur.

«İkincisi, sahadaki muvaffakiyeti elzem gören ve ona göre tedbir alan bir teşekkül çıkarak, Galatasaray bünyesin de ikilik yaratmış ve kendi kendini hırpalamıştır.

«Bu her iki tehlike bugün şeklen ortadan kalkmıştır, fakat o mücadeleleri yaratan sebebler yok olmuş değildir Galatasaray hâlâ hangi tarafa gitmesi muvafık olacağını kestirememektedir ve bunda da haklıdır, çünkü muvaffakiyet kuvvetlendirici ve yükseltıcidir. Bağlılık idealizmi ise, Galatasaray gibi bir irfan ocağının yetiştirdiği her ferde ver mesi tabii olan bir duygudur.

«Galatasaray camiası bu tereddüdün içinden, memleket spor teşkilâtının yardımı olmadıkça çıkamaz, çünkü Galatasarayın hastalığı gayet tipiktir ve üzerinde durmaya memleket adına değer.

«Galatasarayın yapabileceği şey, tam marron olup mektebin ve bizim gibi mânaviyata ehemmiyet verenlerin muhabbet ve tevecciihünü kaybetmek, fakat kümedeki mevkiini yükseltmek, yahud da, aksi yola giderek, sade muvaffakiyete tapanların bağlılığına kıymet vermeyip, gittikçe meçlardaki yerini başkalarına terkeden ve gerileyen bir futbol takımına malik olmaktan teessür duymayarak yalnız amatörlüğü ile iftihar etmektir. Şurasını da söylemek isterim ki, mağlûbiyetin ve muvaffakiyetsizliğin tesiri altında kalmıyacak bir muhit vücuda getirmek olmıyacak kadar güçtür.

«Biz bu şıklardan hiç birini ihtiyar edemiyoruz, çünkü bizdeki kulüpçülük duygusu ile bugünkü sporculuk duygusu birbirine uymuyor. Geri kalmağı mazimiz bize hazmettiremiyor, marron olmağı da Galatasaray ismine bağlılığın bizde yaşattığı mânevi hava müsaade etmiyor. Bence bu bir Galatasaray meselesi değil, memleket sporunun bir umumi politika ve istikameti meselesidir. Bunun gidişine göre, Galatasarayda, ya spor kabiliyeti veyahud Galatasaraylılık duygusu ölecektir. Hattâ ben, oyuncular marron olsun da, idarecilerin hiç bir gizli köşesi marron olmasın!. Bunu tahmin edecek safdillerden değilim.

«Üstelik, hayat pahalılığı da, moral gayelerin muhafazasını oldukca büyük fedakârlıkların göze alınmasına bağlı kılmaktadır.» Ali Sami Yenin sözleri burada bitiyor.

★

Bugün bir Galatasaray davası olarak ortaya attığımız dava, memleketin spor davasıdır. Memleketin büyük, geniş spor teşkilâtı, hakemlerin otoritesini koruduğu kadar futbolcu alışverişini de kayıtsızlığı ve müeyyide yetersizliği yüzünden koruyormuş görünmekten kurtulsa, daha esaslı ve çok daha yararlı bir teşekkül olacaktır.

SELÂMİ İZZET SEDES

Arızasız işleyen süratli ve kabiliyetli EVİNRUDE motöriyle balık avına çıkmak sonsuz bir zevkdir. Vakti kürek çekmekle değil, balık avlamağa vakf etmiş olursunuz.

Her ne kadar EVİNRUDE motörlerin satışa çıkacağı zaman belli değilsede alâkadarların şimdiden müracaatları tavsiye edilir.

TÜRKİYE MÜMESSİLİ

JAK GRUNBERG HALEFLERİ
HUGO VE LEON GRUNBERG

SULTAN HAMAM
HAMDİ-BEY GEÇİDİ No. 50-56
İSTANBUL